

Sygn. akt IV U 245/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania małoletniej **B. S. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową D. S.**

przeciwko **Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.**

na skutek odwołania od orzeczenia **Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.** z dnia 30.06.2016 r. znak ZP. (...). (...)

w przedmiocie **ustalenia istnienia niepełnosprawności**

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 30.06.2016 r. znak ZP. (...). (...) w ten sposób, że zalicza małoletnią **wnioskodawczynię** B. S. do osób niepełnosprawnych i ustala:

- niepełnosprawność istnieje od drugiego roku życia, symbol niepełnosprawności 10-I,
- niepełnosprawność ma charakter okresowy do 30.06.2018 r.,
- małoletnia wnioskodawczyni nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji,
- małoletnia **wnioskodawczyni** wymaga współdziałania opiekuna w procesie leczenia i rehabilitacji.

Sygn. akt IV U 245/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni małoletnia B. S. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową - matkę D. S. złożyła odwołanie od decyzji Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 30.06.2016 r. nr ZP. (...). (...), którym to orzeczeniem odmówiono zaliczenia małoletniej do osób niepełnosprawnych.

W uzasadnieniu odwołania przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, że małoletnia cierpi na atopowe zapalenie skóry, a jej stan zmienia się w ciągu kilku godzin, małoletnia wymaga stałej pielęgnacji skóry, m.in. stosowania środków sterydowych. Podczas badań przeprowadzonych na potrzeby wydania orzeczenia stan skóry małoletniej nie był zaostrzony, co jednak zmieniło się w ciągu kilku godzin.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zarzuciła, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, albowiem wnioskodawczyni prawidłowo nie została zaliczona do osób niepełnosprawnych.

W zaskarżonym orzeczeniu strona pozwana ustaliła, że brak jest podstaw do zaliczenia małoletniej B. S. do osób niepełnosprawnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. urodziła się dnia (...)

(**dowód** : bezsporne)

B. S. cierpi od 3-4 miesiąca życia na atopowe zapalenie skóry. Od około dwóch lat choroba uległa nasileniu, występują częste zaostrzenia z zajęciem dużej powierzchni skóry, bez ustalonego czynnika wywołującego nasilenie. W przebiegu choroby występują praktycznie stałe zmiany skórne z nasilonym świądem, pomimo stosowania leczenia, co znacznie pogarsza funkcjonowanie małoletniej.

Małoletnią jest osobą niepełnosprawną z symbolem niepełnosprawności 11-I, niepełnosprawność datuje się od drugiego roku życia i ma charakter okresowy do 30.06.2018 r. Małoletnia nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Ze względu na wiek i charakter zmian małoletnia wymaga stałego współdziałania opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

(**dowód** : opinia biegłego alergologa z dnia 07.11.2016 r., k. 11-12, opinia uzupełniająca biegłego alergologa z dnia 05.12.2016 r., k. 27)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zawartych w aktach (...) oraz na opinii i opinii uzupełniającej biegłego alergologa. Sąd dał im wiarę, nie budziły one wątpliwości Sądu, a nadto żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie przedstawicielki ustawowej małoletniej wnioskodawczyni stan zdrowia małoletniej kwalifikował ją do zaliczenia do osób niepełnosprawnych.

Małoletnia wnioskodawczyni opierała swoje żądanie dotyczące zaliczenia jej do osób niepełnosprawnych na przepisach Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz.U.11.127.721) oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do szesnastego roku życia (Dz. U. Nr 17, poz. 162 z późn. zm.)

W myśl art. 4a. ust. 1 Ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Stosownie natomiast do treści art. 6b Ustawy powiatowe zespoły orzekają na wniosek osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego albo, za ich zgodą, na wniosek ośrodka pomocy społecznej. W orzeczeniu powiatowego zespołu, poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte wskazania dotyczące w szczególności:

- 1) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości danej osoby;
- 2) szkolenia, w tym specjalistycznego;

- 3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej;
- 4) uczestnictwa w terapii zajęciowej;
- 5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby;
- 6) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki;
- 7) konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji;
- 8) konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji;
- 9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.)

Z kolei szczegółowe zasady wydawania orzeczeń o niepełnosprawności, standardy w zakresie kwalifikowania oraz postępowania dotyczącego orzekania o niepełnosprawności reguluje Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15.07.2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

Zgodnie z § 3 ust. 1 powyższego rozporządzenia, przy orzekaniu o niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia, zwanej dalej "dzieckiem", bierze się pod uwagę:

- 1) zaświadczenie lekarskie zawierające opis stanu zdrowia, wydane przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się dziecko, oraz inne posiadane dokumenty mogące mieć wpływ na ustalenie niepełnosprawności;
- 2) ocenę stanu zdrowia wystawioną przez lekarza - przewodniczącego składu orzekającego, zawierającą opis przebiegu choroby zasadniczej oraz wyniki dotychczasowego leczenia i rehabilitacji, opis badania przedmiotowego, rozpoznanie choroby zasadniczej i chorób współistniejących oraz rokowania odnośnie do przebiegu choroby, a także ograniczenia w funkcjonowaniu występujące w życiu codziennym w porównaniu do dzieci z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną właściwą dla wieku dziecka;
- 3) możliwość poprawy zaburzonej funkcji organizmu poprzez zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, środki techniczne, środki pomocnicze lub inne działania.

Natomiast przy ocenie:

- 1) konieczności korzystania przez dziecko z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji - bierze się pod uwagę, czy występuje ograniczenie lub brak zdolności do wykonywania czynności stosownie do wieku, płci i środowiska, które uniemożliwią osiągnięcie niezależności fizycznej;
- 2) konieczności korzystania przez dziecko z prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju - bierze się pod uwagę rodzaj niepełnosprawności, w szczególności, czy dziecko porusza się na wózku inwalidzkim, jest leżące, ma znaczne ograniczenia w przyjmowaniu pokarmów i innych czynności fizjologicznych;
- 3) obniżonej sprawności ruchowej dziecka, o której mowa w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy, bierze się pod uwagę, czy niepełnosprawność powoduje ograniczenia w samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu. (§ 5 ust.3).

Kryteria oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia określa także Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 01.02.2002r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. 2002, Nr 17, poz. 162).

Zgodnie z § 2.1 Rozporządzenia do stanów chorobowych, które uzasadniają konieczność stałej opieki lub pomocy dziecku, należą:

- 1) wady wrodzone i schorzenia o różnej etiologii prowadzące do niedowładów, porażenia kończyn lub zmian w narządzie ruchu, upośledzające w znacznym stopniu zdolność chwytnej rąk lub utrudniające samodzielne poruszanie się,
- 2) wrodzone lub nabyte ciężkie choroby metaboliczne, układu krążenia, oddechowego, moczowego, pokarmowego, układu krzepnięcia i inne znacznie upośledzające sprawność organizmu, wymagające systematycznego leczenia w domu i okresowo leczenia szpitalnego,
- 3) upośledzenie umysłowe, począwszy od upośledzenia w stopniu umiarkowanym,
- 4) psychozy i zespoły psychotyczne,
- 5) całościowe zaburzenia rozwojowe powodujące znaczne zaburzenia interakcji społecznych lub komunikacji werbalnej oraz nasilone stereotypie zachowań, zainteresowań i aktywności,
- 6) padaczka z częstymi napadami lub wyraźnymi następstwami psychoneurologicznymi,
- 7) nowotwory złośliwe i choroby rozrostowe układu krwiotwórczego do 5 lat od zakończenia leczenia,
- 8) wrodzone lub nabyte wady narządu wzroku powodujące znaczne ograniczenie jego sprawności, prowadzące do obniżenia ostrości wzroku w oku lepszym do 5/25 lub 0,2 według Snellena po wyrównaniu wady wzroku szklami korekcyjnymi, lub ograniczenie pola widzenia do przestrzeni zawartej w granicach 30 stopni,
- 9) głuchoniemota, głuchota lub obustronne upośledzenie słuchu niepoprawiające się w wystarczającym stopniu po zastosowaniu aparatu słuchowego lub implantu ślimakowego.

Ocena stanu zdrowia małoletniej wnioskodawczyni wymagała wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd zasięgnął opinii biegłego alergologa, a następnie zlecił mu opinię uzupełniającą w celu ustalenia symbolu niepełnosprawności.

Na podstawie wydanych w niniejszej sprawie opiniach Sąd ustalił, że małoletnia wnioskodawczyni cierpi na atopowe zapalenie skóry. Może zostać zakwalifikowana do osób niepełnosprawnych z symbolem niepełnosprawności 11-I, niepełnosprawność datuje się od drugiego roku życia i ma charakter okresowy do 30.06.2018 r. Małoletnia nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Ze względu na wiek i charakter zmian małoletnia wymaga stałego współdziałania opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Sąd dał wiarę opiniom biegłej w całości.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, to jest zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (tak: wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmienne ustalenia nie mają

oparcia w pozostałym materiale dowodowym. W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanych opinii. Żadna ze stron nie złożyła merytorycznych zastrzeżeń do wydanych opinii.

Z tych względów Sąd uwzględnił odwołanie, uznając, że żądanie zmiany orzeczenia jest uzasadnione. Orzeczenie wydano na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zgodnie z którym w przypadku uwzględnienia odwołania sąd zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję organu rentowego lub zaskarżone orzeczenie wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności i orzeka co do istoty sprawy.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.